

bene lastnine, določene v Zakonu o združenem delu, so za družbenopolitično skupnost in družbenega pravobranilca samoupravljanja obvezujoči in hkrati terjajo, da je med njima tesno in usklajeno sodelovanje, čeprav je vsak od njih v svojem delu popolnoma samostojen.

Nujna bo tudi konkretna strokovna pomoč izvršnih organov občinske skupščine pri ugotavljanju in spremljanju gospodarjenja v organizacijah združenega dela.

Veliko aktivnost je pričakovati s strani komisij za pregled samoupravnih aktov. Delo teh komisij bo moralo biti vgrajeno v občinski program usklajevanja z zakonom o združenem delu.

6. V naših akcijah so nam pomagale družbenopolitične organizacije občin, katere z našimi pobudami seznanjamo predvsem zato, da opozorimo na motnje v samoupravnih odnosih, ki v organizacijah združenega dela nastajajo predvsem zaradi odsotnosti na razredni osnovi organizirane politične akcije.

Positivno je bilo tudi sodelovanje z drugimi dejavniki, ki v okviru svojih pristojnosti varujejo samoupravne pravice delavcev v združenem delu in družbeno lastnino.

Tu predvsem mislimo na sodišče združenega dela, javno tožilstvo, redna sodišča, upravo javne varnosti, službo družbenega knjigovodstva, komisije za družbeno nadzorstvo in druge. Metode dela in sodelovanja s temi institucijami bomo v bodoče vsebinsko dograjevali.

Ljubljana, dne 25. 1. 1977

Družbeni pravobranilec samoupravljanja
BOGDAN ŠTURM l.r.

POROČILO O DELU OBČINSKEGA JAVNEGA TOŽILSTVA V LJUBLJANI ZA LETO 1976

1. Splošni podatki

a) Polnoletne znane osebe

V letu 1976 je javno tožilstvo prejelo ovadbo zoper 4493 znanih polnoletnih oseb ali 0,7 % manj kot v letu 1975. V tem letu smo obravnavali še ovadbe zoper 1423 odraslih oseb, zoper katere zbiranje obvestil ali preiskovalna opravila v prejšnjem letu niso bila končana ter dalje preko 800 oseb, zoper katere so bile preiskave po zahtevah iz prejšnjih obdobij dokončane šele v letu 1976. Približno je bilo torej obravnavanih 6700 polnoletnih oseb.

Ta obsežni količinski pripad in obremenitev sta imela za posledico doslej najvišje letno število obtoženih (2965 oseb zaradi 3381 kaznivih dejanj), zahtevali smo preiskave zoper 969 ter predlagali preiskovalna opravila zoper 1010 oseb, kar vse so najvišje ali med najvišjimi letnimi vrednostmi nasploh; isto velja tudi za udeležbo javnih tožilcev pri zaslišanjih v preiskavah in na glavnih obravnavah, kjer udeležba po zakonu ni obvezna, s čimer smo v okviru boljše kadrovske zasedbe deloma že uresničili takšne sklepe javnotožilske organizacije.

Deleži kaznivih dejanj po vloženi obtožbi kažejo, da sta še vedno najmočnejše zastopani področji premoženjskih in prometnih deliktov z 39 oziroma 33 %, pomembnejši pa so deleži kaznivih dejanj zoper javni red in pravni promet (7,3 %), gospodarskega kriminala (7%) ter kaznivih dejanj zoper življenje in telo (6,3 %).

Pri tem moram v primerjavi z letom 1975 ugotoviti, da se je povečal delež kaznivih dejanj zoper premoženje in sicer izključno zaradi večjega števila obtoženih zaradi kaznivih dejanj zoper družbeno premoženje (od 473 v letu 1975 na 687 v letu 1976 ali za 45 % več), delež kaznivih dejanj zoper splošno varnost življenja in premoženja, pri čemer gre za večje število splošno nevarnih dejanj, prometnih deliktov, ter zapustitev poškodov-

vancev v prometni nesreči brez pomoči, ter delež kaznivih dejanj zoper pravice in svobode državljanov. Zmanjšal se je v tem obdobju delež kaznivih dejanj zoper življenje in telo, zoper gospodarstvo, zoper uradno dolžnost in zoper javni red in pravni promet. Če torej sodimo po vloženi obtožbi, sta negativna pokazatelja stanja kriminalitete v Ljubljani zlasti v še vedno velikem številu kaznivih dejanj zoper varnost prometa ter porast kaznivih dejanj zoper družbeno premoženje.

Na podlagi obtožb javnega tožilca so občinska sodišča izrekla zoper 2671 oseb, od tega zoper 2212 ali v 83 % obsodilne, zoper 318 oprostilne in le zoper 139 oseb so bile vložene obtožbe zavrnjene. Strukturni deleži sodnih odločitev so približno na lanskoletni ravni, čeprav moramo reči, da se število oprostilnih sodb nebičveno, a vendarle povečuje. Pri tem velja poudariti, da so sodišča v tem letu izrekla kar 251 varnostnih ukrepov, torej z manj kot vsako deseto obsodilno sodbo, pri čemer gre povečanje napram prejšnjim letom skoraj v celoti pripisati večjemu številu izrečenih odvzemov voznških dovoljenj.

Zoper prvostopne sodbe je bilo vloženi 310 pritožb ali 17 % več kot leto poprej. V doslej rešenih 233 zadevah je pritožbeno sodišče v 198 ali 85 % pritožbi ugodilo, kar je vsekakor značilen pokazatelj utemeljenosti pritoževanja.

Tako imenovanih negativnih ukrepov (zadeve, ko ni prišlo do obtožbe), je bilo v letu 1976 v glavnem manj kot v prejšnjih letih, saj se je zmanjšalo število zavrnjenih ovadb ter odstopov od pregona po končani preiskavi, po vložiti pa smo umaknili le malenkostno več obtožb kot leto poprej. Naj omenim, da so razlogi in kriteriji za zavrnjenje ovadb enaki kot v prejšnjih letih ter da gre tu v glavnem za lažje prometne delikte ter neznatne premoženjske delikte.

b) Mladolletne osebe

V letu 1976 je bilo ovadenih 232 mladoletnih oseb, kar je domala toliko, kot leto poprej. Zoper 159 mladoletnikov smo predlagali izrek vzgojnega ukrepa. Sodišče jih je izreklo skupno 124, od tega 18 zavodskih. Zavrnjenih je bilo ovadb zoper 96 mladoletnikov, od tega pretežno zaradi smotnosti in neznatne družbene nevarnosti, tudi tu zaradi bagatelnih premoženjskih in prometnih deliktov.

c) Neznani storilci — dogodki

Skupno je bilo v letu 1976 prijavljenih 2004 zadev, pri katerih je storilec ostal neznan, ali približno toliko, kot leto poprej, pri čemer ostaja struktura takšnih nazznanjenih kaznivih dejanj izrazito premoženjske narave. Nekaj več kot leta 1975 (za 7 %) pa je bilo tudi obvestil o raznih dogodkih (predvsem nesrečah pri delu in na železnici), pri katerih ni bilo znakov kaznivih dejanj.

č) Tuji

Pretežno zaradi prometnih, pa tudi premoženjskih deliktov je bilo obtoženih v letu 1976 tudi 29 tujcev, ki so bili skoraj v celoti spoznani za krive po obtožbah, štirikrat pa jim je bil izrečen tudi varnostni ukrep izгона iz države.

d) Leto 1976 smo zaključili s 395 odprtimi zadevami, kar pomeni manj kot enomesečni zaostanek pri reševanju kazenskih zadev. Po drugi strani je število zadev, ki so še v teku kot nedokončane, precejšnje, saj so v preiskovalnih opravilih ter informativnih poizvedbah ovadbe zoper preko 1000 oseb, nedokončane pa so še kazenske preiskave zoper 809 oseb.

2. Delovna usmeritev javnega tožilstva

Prizadevanja javnega tožilstva so bila v letu 1976 opredeljena z zavezujočimi sklepi, stališči in izhodišči skupščin družbenopolitičnih skupnosti (še posebej skupščine SRS o gibanju kriminalitete in drugih družbeno škodljivih pojavov, njihovem preprečevanju in usmerjanju kaznovalne politike v republiko ter skupščine mesta Ljubljane ter sklepi javnotožilske organizacije; dalje s sprejetimi pravnimi predpisi, konkretnim stanjem kriminalitete, pa tudi strokovnim moralnopolitičnim in kadrovskim stanjem na javnem tožilstvu.

Pri izvajanju osnovne naloge in pravice javnega tožilstva, ki je v pregonu storilcev kaznivih dejanj, smo posebno pozornost posvetili kaznivim dejanjem, s katerimi je bilo oškodovano družbeno premoženje ter še posebej gospodarskemu kriminalu. V tem sklopu smo dosledno izvajali sklepe posvetovanja o gospodarski kriminaliteti, ki je bilo dne 4. 2. 1976 s predstavniki pravosodja in organov za notranje zadeve na Igu, ter delovnega sestanka z dne 3. 3. 1976 s sodniki občinskih sodišč, na katerem smo se dogovorili o sodelovanju pri obravnavi posameznih zahtevnejših zadev, brezpogojno prednostnem obravnavanju te kriminalitete ter povečani udeležbi javnega tožilstva že v sami preiskavi. Pri pregonu storilcev kaznivih dejanj s področja gospodarskega kriminala in kaznivih dejanj zoper družbeno premoženje smo ob skrbi za čim večjo kakovost pregona težili k čim azurnejšemu reševanju zadev, tako da na tem področju praktično zaostankov ne beležimo, ob izkoriščanju sklepov o udeležbi pa beležimo celo trikratni porast navzočnosti javnega tožilca na narokih v preiskovalnem

postopku. Sodeč po obtožbah se je delež tako imenovanega gospodarskega kriminala rahlo zmanjšal, kot že rečeno, pa se je bistveno povečalo število obtožb zaradi drugih deliktov na škodo družbenega premoženja (zlasti tatvin in goljufij). Če pri tem upoštevamo še podatke o takšnih kaznivih dejanjih, ko storilec ni bil odkrit, je slika še bolj zaskrbljujoča. Pri proučevanju okolištin posameznih kaznivih dejanj smo se lahko prepričali, da je velikemu številu kaznivih dejanj na škodo družbenega premoženja botrovala premajhna skrb organizacij združenega dela glede varstva premoženja ter nasploh premalo razvita varnostna osveščenost. Na vse te pomanjkljivosti smo samoupravne organe sproti opozarjali.

Znotraj poglavja kaznivih dejanj zoper narodno gospodarstvo in uradno dolžnost je prišlo do nekaterih premikov. Po eni strani se je zmanjšal delež obtoženih zaradi kaznivih dejanj jemanja in dajanja podkupnine, ki jih je bilo v letu poročanja tudi manj odkritih in prijavljenih, ter poneverb, zato pa beležimo po drugi strani porast obtoženih za kazniva dejanja nevestnega gospodarskega poslovanja, raznih zlorab ter ponarejanja poslovne in uradne dokumentacije.

Nevestnost pri gospodarjenju se je pojavljala v obliki lahkomišelnega sklepanja pogodb tako o izvedbi del, ki jih organizacija združenega dela nato ni bila v stanju izvršiti, kot s poslovnimi partnerji, ki so bili popolnoma nezmožni plačati ter je zaradi tega prihajalo do premoženjskih škod. Še dalje se je nevestnost pojavljala v nezadostni blagovni in vrednostni kontroli blaga ali celo poslovanju brez kakršnekoli evidence, izstopa pa tudi neskrbnost pri zaklepanju poslovnih prostorov ter shranjevanju ključev. Pri zlorabah ponovno ugotavljamo samovoljnost pri odobravanju kreditov.

V zunanjetrgovinskem poslovanju izstopa neenotnost posameznih firm pri nastopu v tujini, sklepanje poslov brez v ednosti samoupravnih organov, s formiranjem črnih fondov, tudi tu ugotavljamo lahkomišelnost pri sklepanju pogodb, ki jih ni bilo mogoče realizirati ter je poleg materialne škode nastala tudi kršitev zunanjetrgovinskega ugleda SFRJ, nabavo zastarele in praktično neuporabne tehnologije ter uporabo lažne dokumentacije.

V skladu s sprejetimi stališči smo posebno pozornost posvečali kaznovani politiki za kazniva dejanja gospodarskega kriminala ter se v primerih, ko izrečena kazenska sankcija ni bila primerna, dosledno pritoževali. Pri pregledu doslej rešenih zadev lahko ugotovimo, da smo tudi na tem področju bistveno prispevali k uveljavitvi družbeno utemeljene ter razredno usmerjene kaznovane politike, saj je pritožbeno sodišče našim predlogom v veliki večini sledilo. V letu poročanja so bili trem osebam izrečeni varnostni ukrepi prepovedi opravljanja poklica. O gospodarskem kriminalu, prestopkih in prekrških je bila narejena tudi problemska analiza, ki so jo uravnavala skupščina mesta in posamezne skupščine občin.

Obtožb zaradi kaznivih dejanj zoper samoupravljanje že vrsto let praktično ni, res pa je, da so te kršitve v veliki meri zajete tudi z obtožbami zaradi drugih kaznivih dejanj — zlasti zoper uradno dolžnost. Na tem področju smo naša prizadevanja usmerili k vse boljšemu sodelovanju s samoupravnimi delavskimi kontrolami, ki smo jih redno obveščali o naših ugotovitvah, poleg tega pa z družbenimi pravobranilci samoupravljanja, s katerimi smo dne 20. 10. 1976 organizirali poseben posvet ter se dogovorili za oblike sodelovanja. Menimo, da bodo imela na tem področju pomembno vlogo tudi sodišča združenega dela.

V okviru koordinacijske vloge javnega tožilstva smo dne 16. 6. 1976 organizirali poseben posvet z inšpekcijskimi in kontrolnimi organi ter organi za notranje zadeve zaradi koordinacije pregona in odkrivanja kaznivih dejanj po Zakonu o zavarovanju plačil med uporabniki družbenih sredstev.

Število in pojavne oblike kaznivih dejanj z elementi nasilja so na območju mesta še vedno zaskrbljujoče. Ob problemski analizi tega področja smo že v lanskem letu opozorili na vso resnost stanja, pri tem pa tudi ob konkretnem delu na zadevah težili po eni strani k zaostitvi kaznovane politike, po drugi strani pa k celovitejšemu zajemanju problema ter preventivnemu delovanju. Ob koncu leta smo ugotovili, da se kljub prizadevanjem število kaznivih dejanj nasilniškega obnašanja iz leta v leto povečuje ter je v letu 1976 doseglo višek.

Na področju kaznivih dejanj zoper splošno varnost premoženja in življenja (v glavnem gre za prometne delikte) smo naša prizadevanja usmerjali k poostrejšemu obravnavanju vinjenih in sicer brezobzirnih voznikov. Na to področje odpade kar 46 % vseh v letu poročanja vložnih pritožb, od tega v veliki večini zaradi odločbe o kazni in varnostnem ukrepu. Vsako posamezno zadevo smo obravnavali kompleksno, presojali ravnanje vsakega udeleženca posebej ter v skladu z ugotovljenim dosledno ukrepali tako proti voznikom kot tudi pešcem, ki smo jih, kolikor ni bilo pogojev za kazenski pregon, predlagali zaradi kaznovanja sodniku za prekrške. Ugotavljamo namreč, da je nedisciplinarnost pešcev pomemben faktor precejšnjega števila prometnih nesreč. Nasploh je pri prometnih nesrečah silno prisotna objektivna problematika, ki se kaže v neustreznih vertikalni in horizontalni signalitiki ter sicer splošno znanih neugodnih prometnih razmerah v Ljubljani. Kljub temu smo težili k adekvatnemu poudarjanju subjektivnega faktorja, torej področju, na katerem je trenutno mogoče največ storiti zaradi preprečevanja škodljivih posledic prometnih nesreč.

Sodišča so v glavnem tej naši težnji ustrezno sledila, povečalo se je število izrečenih varnostnih ukrepov odvzema vozniškega dovoljenja, kazni pa so vsaj pri vinjenih voznikih dosledno stroge.

Na področju tako imenovane politične kriminalitete smo vložili obtožbe zoper 8 oseb, zoper tri zaradi vzbujanja narodnostne nestrpnosti, zoper pet pa zaradi širjenja lažnih vesti. Kar zadeva občinsko pristojnost, lahko ugotovimo nespremenjeno stanje z osnovno značilnostjo, ki dela tovrstna kazniva dejanja lahka, in ki je v tem, da gre za enkratne posamične verbalne izgrede, najčešče socialno neprilagojenih in pogosto vinjenih občanov, zaradi česar sodišča izrekajo sorazmerno blage kazni in jih tudi z pritožbami v glavnem ne uspevamo poostriti.

Nadaljnje področje, ki je bilo v skladu s sklepi javnotožilske organizacije ter skupščine SRS deležno pozornosti, zajema kazniva dejanja v zvezi z varstvom pri delu, na železnici in v gospodinjstvih. Pri prvih dveh lahko ugotovimo izboljšanje odkrivanja in prijavljanja, s tem pa seveda tudi pregona, čeprav s stanjem v celoti še ne moremo biti zadovoljni. Sorazmerno velik je delež tistih nesreč pri delu, ko delavci ne upoštevajo določb Zakona o varstvu pri delu glede uporabe zaščitnih sredstev, še vedno pa deluje tudi precej naprav brez predpisane zaščite. Ugotavljamo nezadostno požarnovarnostno kulturo, zaradi česar je nastalo v letu poročanja za preko 8.000.000 dih škode. Nesreč v gospodinjstvih beležimo le malo in sicer le tiste najtežje, po vsej verjetnosti zaradi neurejenega prijavljanja ter seveda zato, ker gre praviloma za samopoškodbe oz. ogrožanja lastnega premoženja. Tudi na tem področju smo o naših ugotovitvah prizadete organizacije združenega dela in posameznike sproti obveščali.

Na področju varstva okolja prizadevanja javnotožilske organizacije niso obrodila konkretnih sadov, ovadb praktično ne beležimo. Edini primer, ki smo ga obravnavali po čl. 37. Zakona o varstvu zraka predstavlja zadeva »Jugokril«, ko je nizozemska avtociستا od Dola pri Ljubljani pa do jugoslovansko-avstrijske meje zaradi odprtega ventila razlivala strupeni etil akrilat ter je prišlo do onesnaženja ozračja na širšem območju, okvare cestišča ter biološkega uničenja reke Pake pri Velenju. Preiskava je v teku.

O svojem delu, posameznih problemih ter stanju kriminalitete smo obveščali skupščino mesta in skupščino občin tako z letnimi poročili kot s problemskimi obvestili o gospodarski in nasilniški kriminaliteti. Sproti pa smo seveda skrbeli tudi za pravilno in ažurno obveščanje javnosti o tekočih tadevah.

Če naj sklenem, se je aktivnost javnega tožilstva v letu 1976 usmerjala predvsem k razvijanju preventivne dejavnosti s tesnejšim sodelovanjem in povezovanjem z organi v samoupravnih organizacijah in skupnostih, k preprečevanju in pregonu kaznivih dejanj gospodarskega in političnega kriminala ter nasploh storilcev kaznivih dejanj, ki oškodujejo družbeno premoženje, kaznovano politiko smo s pritožbami poskušali zaostriti glede gospodarskega in političnega kriminala, kaznivih dejanj z elementi nasilja, storjenih v skupinah in iz objestnosti ter kaznivih dejanj vinjenih voznikov. Dalje smo potrebno pozornost posvečali nesrečam pri delu, na železnici in v gospodinjstvih, varstvu okolja, obveščanju javnosti ter obveščanju družbenopolitičnih skupnosti o stanju in problemih kriminalitete na območju Ljubljane. V okviru koordinacijske vloge smo izvajali sklepe javnotožilske organizacije ter organizirali posvetovanja s sodišči, družbenimi pravobranilci samoupravljanja, inšpekcijskimi in kontrolnimi organi ter organi za notranje zadeve. Sodelovali smo tudi na seminarjih, ki jih je s predstavniki delavske kontrole organiziral IS SO Bežigrad v začetku leta 1976.

3. Kadrovska finančna problematika

Občinsko javno tožilstvo v Ljubljani ima sistemiziranih 19 delovnih mest pravnikov, od tega 17 namestnikov in strokovnega sodelavca. V letu 1976 so bila zagotovljena sredstva za skupno 16 delovnih mest namestnika javnega tožilstva. Do konca leta so bila ta delovna mesta tudi zasedena. Sicer pa je bilo leto karakteristično po veliki fluktuaciji, saj je delo pri javnem tožilstvu zapustilo 6 namestnikov ter jih je bilo prav toliko sprejetih. Tekom celega leta se je zvrstilo na že navedenih delovnih mestih 20 oseb, pri čemer znaša njihova prisotnost na enega 7,9 meseca, skupna navzočnost pa, kot da bi jih neprestano delalo 13. V pretežni večini gre za mlad in perspektiven, a še ne dovolj preizkušen pravni kader, kar terja posebne napore zaradi ohranjanja kvaliteten ravnih del.

Glede na sistemizacijo torej ni zasedeno eno delovno mesto namestnika javnega tožilca ter delovno mesto strokovnega sodelavca. Naj pripomnim, da je s koncem leta 1976 zapustil tukajšnje tožilstvo tudi dosedanji javni tožilec.

Številčno je torej trenutno zasedba delovnih mest pravnikov pri javnem tožilstvu zadovoljiva, komajda pa bo mogoče kaj takega trdit, ko bo sprejeta nova kazenska zakonodaja, ki bo že predstavljal določeno povečanje zlasti težjih zadev. S trenutno zasedbo pa ob spremembi pravosodnega sistema, ki se pričakuje, da bo stopila v veljavo v letu 1979 in ki bo pomnila praktično prenos celotne prvostopne pristojnosti na tedaj temeljna sodišča, novih nalog prav gotovo ne bomo mogli opravljati.

Na občinskem javnem tožilstvu je dalje sistemiziranih 10 delovnih mest delavcev, za katera v letu 1976 sicer ne moremo ugotavljati fluktuacije, pač

pa postaja spričo povečanega števila namestnikov in s tem pisarniških opravil strojepisnica s štirimi sistemiziranimi delovnimi mesti (vodja in tri strojepisne) vse bolj ozko grlo. Že v letu 1977 nujno potrebujemo sredstva za vsaj še eno strojepisko.

Javno tožilstvo je posvetilo tudi potrebno pozornost vzgoji pravnškega kadra, pri čemer ima 4 lastne pripravnike, poleg tega pa zagotavlja opravljanje pripravniške prakse tudi vsem sodniškim pripravnikom.

Nadaljnji boleč problem je pomanjkanje prostorov, ki ob vse bolj popolni zasedbi oziroma celo razširitvi zasedbe vse bolj pereče. Že doslej dela 12 namestnikov ali 75 % pravnega kadra v slabših delovnih pogojih, saj sta po dva v eni sobi. Vsak dodatni namestnik bi moral delati kot tretji, to pa je glede na naravo našega dela, ki je pretežno pisarniško, že docela neustrezno.

Kot problem naj navedem še zagotavljanje sredstev za materialne izdatke, saj je bilo lani odobreno kot leto prej, sredstev za opremo nismo dobili, tako da je občutno pomanjkanje diktafonov, adaptacije sob (zlasti strojepisnice) pa čakajo. Sredstva za potrebe SLO po planu že vseh pet let niso zagotovljena. Naj v zvezi s tem omenim, da bo v letu 1977 potrebno zagotoviti udeležbo pravnega kadra na vrsti seminarjev, ki bodo posvečeni novi kazenski zakonodaji ter spremembi pravosodja, pri čemer izdatki za to prav gotovo ne bodo neznatni.

OBČINSKI JAVNI TOŽILEC
BOŽO JANHUBA

Predlog

Z namenom, da ohranijo sedanjim in kasnejšim rodovom zgodovinske dokaze polpretekle dobe in da trdi in zmagoviti borbi postavijo trajen spomenik

Sklepajo

Mestna konferenca SZDL Ljubljana, Mestna konferenca ZKS Ljubljana, Mestni odbor ZZB NOV Ljubljana, Mestni svet ZSS Ljubljana, Mestna konferenca ZSMS Ljubljana, Odbor za pohod po poteh partizanske Ljubljane

Občinska konferenca SZDL Ljubljana Bežigrad, Občinska konferenca SZDL Ljubljana Center, Občinska konferenca SZDL Ljubljana Moste-Polje, Občinska konferenca SZDL Ljubljana-Šiška, Občinska konferenca SZDL Ljubljana Vič-Rudnik,

Občinska konferenca ZKS Ljubljana Bežigrad, Občinska konferenca ZKS Ljubljana Center, Občinska konferenca ZKS Ljubljana Moste-Polje, Občinska konferenca ZKS Ljubljana-Šiška, Občinska konferenca ZKS Ljubljana Vič-Rudnik,

Univerzitetna konferenca ZSMS Ljubljana, Občinska konferenca ZSMS Ljubljana Bežigrad, Občinska konferenca ZSMS Ljubljana Center, Občinska konferenca ZSMS Ljubljana Moste-Polje, Občinska konferenca ZSMS Ljubljana Šiška, Občinska konferenca ZSMS Ljubljana Vič-Rudnik,

Občinski svet ZSS Ljubljana Bežigrad, Občinski svet ZSS Ljubljana Center, Občinski svet ZSS Ljubljana Moste-Polje, Občinski svet ZSS Ljubljana Šiška, Občinski svet ZSS Ljubljana Vič-Rudnik,

Občinski odbor ZZB NOV Ljubljana Bežigrad, Občinski odbor ZZB NOV Ljubljana Center, Občinski odbor ZZB NOV Ljubljana Moste-Polje, Občinski odbor ZZB NOV Ljubljana Šiška, Občinski odbor ZZB NOV Ljubljana Vič-Rudnik,

Skupščina mesta Ljubljane, skupščina občine Ljubljana Bežigrad, skupščina občine Ljubljana Center, skupščina občine Ljubljana Moste-Polje, skupščina občine Ljubljana Šiška, skupščina občine Ljubljana Vič-Rudnik,

Samoupravna interesna skupnost za ceste,

Mestna skupnost za otroško varstvo Ljubljana, občinska skupnost za otroško varstvo Ljubljana Bežigrad, občinska skupnost za otroško varstvo Ljubljana Center, občinska skupnost za otroško varstvo Ljubljana Moste-Polje, občinska skupnost za otroško varstvo Ljubljana Šiška, občinska skupnost za otroško varstvo Ljubljana Vič-Rudnik,

Mestna kulturna skupnost Ljubljana, občinska kulturna skupnost Ljubljana Bežigrad, občinska kulturna skupnost Ljubljana Center, občinska kulturna skupnost Ljubljana Moste-Polje, občinska kulturna skupnost Ljubljana Šiška, občinska kulturna skupnost Ljubljana Vič-Rudnik,

Mestna telesno kulturna skupnost Ljubljana, občinska telesno kulturna skupnost Ljubljana Bežigrad, občinska telesno kulturna skupnost Ljubljana Center, občinska telesno kulturna skupnost Ljubljana Moste-Polje, občinska telesno kulturna skupnost Ljubljana Šiška, občinska telesno kulturna skupnost Ljubljana Vič-Rudnik,

Mestna izobraževalna skupnost Ljubljana, občinska izobraževalna skupnost Ljubljana Bežigrad, občinska izobraževalna skupnost Ljubljana Center, občinska izobraževalna skupnost Ljubljana Moste-Polje, občinska

izobraževalna skupnost Ljubljana Šiška, občinska izobraževalna skupnost Ljubljana Vič-Rudnik,

Mestna skupnost socialnega skrbstva Ljubljana, občinska skupnost socialnega skrbstva Ljubljana Bežigrad, občinska skupnost socialnega skrbstva Ljubljana Center, občinska skupnost socialnega skrbstva Ljubljana Moste-Polje, občinska skupnost socialnega skrbstva Ljubljana Šiška, občinska skupnost socialnega skrbstva Ljubljana Vič-Rudnik,

Mestna stanovanjska skupnost Ljubljana, občinska stanovanjska skupnost Ljubljana Bežigrad, občinska stanovanjska skupnost Ljubljana Center, občinska stanovanjska skupnost Ljubljana Moste-Polje, občinska stanovanjska skupnost Ljubljana Šiška, občinska stanovanjska skupnost Ljubljana Vič-Rudnik,

Skupnost invalidskega in pokojninskega zavarovanja Slovenije — enote Ljubljana, Občinska komunalna interesna skupnost Ljubljana Bežigrad, občinska komunalna interesna skupnost Ljubljana Center, občinska komunalna interesna skupnost Ljubljana Moste-Polje, občinska komunalna interesna skupnost Ljubljana Šiška, občinska komunalna interesna skupnost Ljubljana Vič-Rudnik, Zveza komunalnih interesnih skupnosti Ljubljane

DRUŽBENI DOGOVOR

O IZGRADNJI, UREJANJU IN VZDRŽEVANJU
ALEJE SPOMINOV IN TOVARIŠTVA

I. Temeljne določbe

1. člen

Izgradnja Aleje spominov in tovarištva (v nadaljnjem besedilu AST) kot pomnika revolucije in obeležja slavni tradicij okupirane Ljubljane — mesta heroja, v boju zoper okupatorja je prvenstvena družbenopolitična naloga organiziranih socialističnih sil občin in mesta Ljubljane ter temeljnih samoupravnih organizacij in skupnosti na območju, ki ga je sklenila okupatorjeva žica.

Izhajajoč iz tega in dosedanje uresničitve projekta izgradnje AST se podpisniki družbenega dogovora zavezujejo, da bodo z združevanjem materialnih in drugih sredstev zagotovili nemoten potek izgradnje in ureditve AST po izdelanem in odobrenem projektu ter vzdrževanje že izgrajenih odsekov.

Po izteku družbenega dogovora o izgradnji, urejanju in vzdrževanju AST se podpisniki družbenega dogovora dogovore o načinu financiranja vzdrževanja AST.

2. člen

Podpisniki družbenega dogovora se obvezujejo, da bodo skrbeli za uresničenje tega družbenega dogovora neposredno s tem, da bodo v okviru svoje redne dejavnosti zainteresirali čim širši krog organizacij združenega dela, samoupravnih interesnih in krajevnih skupnosti ter drugih družbenih dejavnikov, ki bodo na podlagi samoupravnih sporazumov zagotovili v okviru občine predvidena sredstva za uresničenje programa o prevzemu posameznih dejavnosti iz tega programa.

Občine se zavezujejo, da bodo v prihodnjih petih letih zbrale skupaj 50.000.000 dinarjev sredstev, kolikor bo predvidoma znašala izgradnja projekta AST in sicer po naslednjih vsotah:

Ljubljana Bežigrad	8,455.000
Ljubljana Center	12,240.000
Ljubljana Moste-Polje	8,225.000
Ljubljana Šiška	11,835.000
Ljubljana Vič-Rudnik	9,245.000

Višina obveznosti posamezne občine je določena na podlagi upoštevanja števila prebivalcev, višine narodnega dohodka, splošne in skupne porabe v letu 1975 in števila zaposlenih v občinah v novembru 1976.

Občine se same dogovorijo o tem, kako bodo letno v obdobju petih let realizirale svojo obveznost in kako bodo posamično ali skupaj zagotovile, da bo letni dotok sredstev odražal eno petino vseh sredstev, ki jih morajo zbrati v petih letih. Same se tudi dogovorijo za način realizacije svojih obveznosti (samoupravnih sporazumov oz. druge oblike, za katere se odločijo).

3. člen

Poleg sredstev, ki jih za uresničenje načrta AST podpisniki združujejo s tem družbenim dogovorom, bo del sredstev zagotovljen v okviru:

— namenskih daril in volil posameznikov, delovnih organizacij, družbenopolitičnih organizacij, družbenih organizacij, društev in krajevnih skupnosti,